జీ - 87

వసుంధర

అతడు కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

ఆమె అతడి వంకే భయంగా చూస్తోంది.

అతడు జేబులోంచి సిగరెట్ తీసి నోట్లో పెట్టుకున్నాడు. తర్వాత లైటర్ తీసి-"ఇలా రా!" అన్నాడు.

ఆమె అతణ్ణి సమీపించింది.

"సిగరెట్ వెలిగించు—" అన్నాడతడామెకు లైటరందిస్తూ.

ఆమె లైటరు వెలిగించింది. సిగరెట్ అంటించింది.

అతడు గట్టిగా ఓ దమ్ములాగి పొగ వదిలాడు.

ఆమె భయంగా అతడి వంకే చూస్తోంది.

అతడామె చేతిలోని లైటరునందుకున్నాడు. ఆమె చేయి వెనక్కి తీసుకోబోతూండగా చటుక్కున పట్టుకున్నాడు.

"వద్దు—" అందామె భయంగా.

"కదలకు—" అన్నాడతడు. గొంతులో క్రూరత్వ

మూంది.

ఆమె కదలలేదు.

అతడు సిగరెట్ తీసి ఆమె మణికట్టుమీద కాల్చాడు.

పంటి బిగువున బాధననుభవించిందామె.

"వెనక్కి తిరుగు—" అన్నాడతడు.

భయపడుతూనే వెనక్కి తిరిగిందామె.

పచ్చగా మెరుస్తున్న నున్నటి ఆమె చర్మాన్ని చూస్తున్నాడతడు. రవికకూ చీరకూ మధ్య అతడి దృష్టి తీక్షణంగా ప్రసరించబడింది.

అతడి చేతిలోని సిగరెట్టింకా ఆరిపోలేదు.

గగుర్పాటుతో ఆమె శరీరం సన్నగా వణుకుతోంది.

ఆమెకు తెలుసు—అతడేం చేసినా తను నోరు మెదప కూడదు. గొంతు పెగలనివ్వరాదు.

అతను సిగరెట్ని వీపుదాకా తెచ్చినవాడే ఎందుకో ఆగిపోయాడు.

ఊహాకందని విధంగా ఆమెను బాధించడంలోనే అతడి కానందముంది. సిగరెట్తో తనామె వీపుమీద కాలుస్తాడని ఆమె అనుకుంటుంది. కాబట్టి....

అతడు శక్తివంతా క్రోడీకరించి వీపుమీద కుడి పిడికిలితో ఒక్క గుద్దు గుద్దాడు.

ఆమెకు కళ్ళు బైర్లుకమ్మాయి. అప్రయత్నంగా ముందుకు వెళ్ళి బోర్లాపడిపోయింది.

సరిగ్గా అక్కడే మంచముండడంవలన ఆమె మంచం మీద పడింది. మెత్తటి పరుపుల సౌఖ్యానుభూతి కూడా ఆమెకు కలగలేదు.

అతడి దెబ్బ ఆమెను కత్తిపోటులా బాధిస్తోంది.

ఈలోగా అతడు లేచి ఆమెను సమీపించి-"వెనక్కి

తిరుగు" అన్నాడు.

ఆమె వెంటనే వెల్లకిలా తిరిగింది.

"ఎవరు నువ్వు?" అన్నాడతడు.

"మీ బానిసను—"

"నేనెవరిని?"

"నా దేవుడు—"

"నీ గురించి ఇంకా చెప్పు—...."

"నేను నీచురాలిని. కులటను. పనికిమాలిన దాన్ని. మీ పాదాలు తాకే అర్హత కూడా లేనిదాన్ని...."

అతడు తృప్తిగా నవ్వి—"ఇప్పుడు లేచి నిలబడు-" అన్నాడు.

ఆమె లేచి నిలబడగానే అతడు మంచం మీద కూర్చుని—"అది తీసుకునిరా—" అంటూ గోడవైపు చూపించాడు.

గోడవైపు చూడకుండానే అదేమిటో ఆమె తెలుసుకుంది.

అక్కడ గోడకు వ్రేలాడుతోందొక కొరడా!

ఆ కొరడా దెబ్బకు మందపు జంతు చర్మంకూడా చిట్లుతుంది.

ఆమె చూడ్డానికెంతో సుకుమారంగా వుంది.

"ఊఁ త్వరగా—" అన్నాడతడు.

ఆమె వెళ్ళి కొరడా తెచ్చి అతడి కందించింది.

"మంచినీళ్ళు తీసుకునిరా—" అన్నాడతడు.

కొరడాతో కొట్టేముందతడు మంచినీళ్ళు తాగుతాడు.

మంచినీళ్ళు తాగి కొరడా ఎత్తాడంటే—అతడీరోజు గది నేలను రక్తంతో కడగనున్నాడని అర్థం.

ఆమె మాట్లాడకుండా లోపలకు వెళ్ళింది.

అదొక చిన్న గది. గదిలో పూజామందిరముంది.

ఆమె మందిరం ముందు నిలబడి రెండు చేతులూ జోడించి—"భగవంతుడా-నేను తప్పుచేస్తున్నానేమో తెలియదు. అందుకే నీ ఆశీర్వాదాన్ని కోరుతున్నాను. నేను చేసేదానిలో తప్పుంటే అదంతా నీదే తప్పు నాది కాదు—" అంది.

పూజామందిరంలో ప్రముఖులైన దేవుళ్ళ విగ్రహాలు చాలా ఉన్నాయి. ఆ విగ్రహాల ముందో చిన్న సీసా ఉంది.

ఆమె వంగి ఆ సీసా అందుకుంది.

అప్పుడామె మళ్ళీ వణికింది.

ఆ సీసాలో ఉన్నది విషమని ఆమెకు తెలుసు.

"భగవంతుడా! రెండురోజులక్రితం ఇది నీముందుంచాను. నేను చేసే పని తప్పని నువ్వనుకుంటే ఈ విషాన్ని విరిచి మామూలుగా తయారుచేయమన్నాను. విషం విషంలా పనిచేయకపోతే తప్పు నాది. లేకుంటే తప్పు నీది—" అని మరోసారి మనసులో అనుకుని పక్కనే ఉన్న బిందెలోంచి ఓ గ్లాసు నీళ్ళు ముంచింది. సీసాలోని విషం సగానికి సగం ఆ గ్లాసులో వంపింది.

"త్వరగా రా—" కర్కశమైన అతడి గొంతు పడకగదినుంచి అక్కడిదాకా మార్మోగింది.

"వస్తున్నా!" బదులిచ్చిందామె.

విషం సీసాను తిరిగి పూజామందిరంలో ఉంచి ఆమె వెంటనే చకచక పడకగదిలోకి వెళ్ళింది.

"ఏమిటింత ఆలస్యం?" అన్నాడతడు.

అతడి చేతిలో కొరడాను చూసిందామె. అదామెకు మృత్యుతుల్యం.

అప్పుడామె తన చేతిలోని గ్లాసు వంక చూసుకుంది.

అదతడికి మృత్యువు....

"నవ్వుతూ నా దగ్గరకు రా—" అన్నాడతడు.

ఆమెకు నిజంగానే నవ్వొచ్చింది. చేతిలో గ్లాసుతో అతణ్ని సమీపించింది.

అతడు ఎడంచేత్తో ఆమె చేతిలోని గ్లాసందుకున్నాడు.

కుడిచేతిలో కొరడా అలా ఉండగానే గటగటా నీళ్ళు తాగేశాడు.

"వెనక్కి వెళ్ళు—" అన్నాడతడు.

ఆమె వెనక్కి వెడుతూంటే కొరడా చెళ్ళున విసురుతాడతడు.

అదామెకు తెలుసు.

ఇప్పుడూ అదే జరుగుతుందా?

ఆమె అతడి వంకే చూస్తూ వెనకడుగు వేసింది.

అతడు లేచి నిలబడి కొరడా ఝళిపించాడు.

ఆమె అతణ్నే చూస్తూ వెనకడుగు వేస్తోంది.

అతడు కొరడాను పైకెత్తాడు.

ఆమె శరీరంలో వణుకు.

ఇప్పుడేం జరుగుతుంది?

గదిలో నేలంతా తన రక్తంతో తడిసిపోతుందా?

విషమతడికేమీ చేయదా?

తప్పంతా తనదేనా?

అతడు వికటంగా నవ్వాడు.

ఆమె మరో అడుగు వెనక్కి వేసింది.

అతడు కొరడా విసరబోయి వెనక్కి పడ్డాడు. బ్యాలన్సు కాసుకో లేక పోయాడేమో—వెల్లకిలాపడ్డాడు.

అతడు మంచంమీద పడ్డానికి ముందే అతడిచేతిలోని కొరడా నేలమీద పడింది.

ఆమె మరో అడుగు వెనక్కి వేసింది.

జరుగుతున్నది కలో, నిజమోనని ఆమె కనుమానంగా ఉంది.

అతడు పడవాడు పడ్డట్టే వున్నాడు. గిలగిల తన్నుకోవడంలేదు. కేకలు పెట్టడంలేదు.

దగ్గరకు వెడితే కొత్తరకంగా వేధిస్తాడేమోనని ఆమె భయం.

కాసేపాగిందామె.

ధైర్యం చిక్కబట్టుకు నేందుకామెకు కొన్ని క్షణాలు పట్టింది.

అతడు కదలకుండా మెదలకుండా అలాగే పడి ఉన్నాడు.

ఆమె నెమ్మదిగా కొత్త పెళ్ళికూతురిలా అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ అతణ్ని సమీపించింది.

మెత్తటి ఆమె పాదాల సవ్వడి అతడిలో చలనం తీసుకురాలేదు.

ఆమె మంచంవద్ద ఒక్కక్షణం తటపటాయించి నెమ్మదిగా అతడి కంకె పరీక్షగా చూసి ఉలిక్కిపడింది.

అప్పుడే అతడి శరీరం నీలంగా మారింది.

"విషం అంత బలమైనదా?" అనుకుందామె.

అతడు చనిపోయాడంటే ఆమెకింకా నమ్మకం కలిగినట్లులేదు. మరోక్షణం తటపటాయించి ఆమె అతణ్ని తాకింది.

అతడు కదలలేదు కానీ శరీరం స్పర్శకు కొత్తరకంగా ఉంది. మనిషికి శవానికీ తేడా అదేనేమో!

9

ఆమె మరింత ధైర్యంతో అతడి చేయి పట్టుకుని చూసింది.

నాడి అందడంలేదు.

ఆమెకు ధైర్యం పెరిగింది.

పరీక్షించి అతడికి శ్వాస ఆడడంలేదనీ, గుండె కొట్టు కోవడంలేదనీ ధృవపర్చుకుందామె.

అంటే అతడు చనిపోయాడన్నమాట!

తనతో దుర్మార్గుడి పీడ శాశ్వతంగా వదిలిపోయింది!

"ఇప్పుడేం జరుగుతుంది?" అందామె మనసు.

"అన్నింటికీ ఆపద్బాంధవుడిలా ఆ చ క్ర ధా రే ఉన్నాడు—" అనుకుందామె.

సరిగ్గా అప్పుడే ఎవరో వీధితలుపు తట్టారు.

ఆమెకు వచ్చిందెవరో తెలుసు.

"అంతా అనుకున్నట్లే జరుగుతోంది!" అనుకుంటూ ఆమె అక్కణ్నించి వీధి గుమ్మంవైపు పరుగెత్తింది.

2

అతడు డబుల్ కాట్ పై వెల్లకిలా పడుకుని వున్నాడు.

ఆమె అతడిపక్కనే బోర్లా పడుకుని వుంది.

అతడింటి కప్పును చూస్తుంటే ఆమె అతడి ముఖాన్ని చూస్తోంది.

"నీ జీవితంలో నా వంతేమిటి చక్రీ?" అందామె.

అతడు చూపుల్నింటి కప్పునించి మరల్చకుండానే—

"ప్రస్తుతానికి ప్రియురాలివి. ముందుముందు భార్యవు—" అన్నాడు.

"ప్రస్తుతం గురించి బాగానే చెప్పావు. భవిష్యత్తు విషయం నేను నమ్మను—" అందామె.

"ఎలా నమ్మతావు? నాకు తెలిసినట్లు నీకు భవిష్యత్తు తెలియదుగా—...." అన్నాడతడు.

"నాకు భవిష్యత్తు తెలుసు. అందులో నీ భార్య పేరు నందిని—" అందామె.

అతడులిక్కిపడి - "నందిని గురించి నీకెలా తెలుసు?" అన్నాడు.

"నా దగ్గరే రహస్యాలూ లేవంటూ నే నందిని గురించి దాచావు. నా భవిష్యత్తు గురించి నేను తెలుసుకున్నది నిజం-" అందామె.

"చంద్రికా—ఈ చక్రాధారి గురించి నీకు తెలిసింది చాలా తక్కువ. ముందు నాకు నందిని గురించి నీకెవరు చెప్పారో చెప్పు. అప్పుడసలు విషయం చెబుతాను—" అన్నాడతడు.

"నాకెవరూ చెప్పలేదు. స్వయంగా మీ యిద్దర్నీ చూశాను. మీ సంభాషణకూడా విన్నాను...." అంది చంద్రిక.

"ఎప్పుడు?"

"మనసుంటే మార్గముంటుంది. అనుమానించిన మనసుకైతే ఎన్నెన్నో మార్గాలు...."

"ఈ ఇంట్లో నీ రాకపోకలకెలాంటి అంతరాయాలూ లేవు. అది నేను నీకిచ్చిన చనువు. దాన్ని సద్వినియోగం చేసుకున్నావన్నమాట....ఇంతకీ మా సంభాషణలో ఏం విన్నావు?"

"మీ రిద్దరూ ఒకరినొకరు పెళ్లి చేసుకోవాలనుకుంటు న్నారు. అందుకామె భర్త అడ్డు. నువ్వామెకు విష మిచ్చావు—భర్తమీద ప్రయోగించడానికి. నీకోసం భర్తకు విషమివ్వడానికి సిద్ధపడ్డ ఆడది నిన్నెంతగా

ప్రేమించిందో నేనూహించగలను...." అంది చంద్రిక.

"ఓహ్—అయితే మూడురోజుల క్రితం మా సంభాషణ విన్నావన్నమాట...." అని చక్రధారి నిట్టూర్చి—"అయితే నువ్వు అసలు నిజంకూడా తెలుసుకోవాల్సి ఉంది—" అన్నాడు.

"ఏమిటా అసలు నిజం?"

"నందిని నన్ను పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటోంది. కానీ అందుక్కారణం ప్రేమకాదు. అవసరం—...."

"ఏమిటా అవసరం—కండకావరమా?" అంది చంద్రిక వెటకారంగా.

"కాదు. ఆమె బుద్ధిగా కాపురం చేసుకోవాలనే అనుకుంటోంది. కానీ ఆమె భర్త శాడిస్టు ఆమెను శారీరకంగా హింసించి తృప్తిచెందేవాడు. శారీరక బాధ నామె తట్టుకోలేకపోతోంది— "

"నేను నమ్మను...."

"ఒక్కసారి నందిని శరీరం చూశావంటే నీకర్థమవుతుంది—ఆమె ఎన్ని గాయాలకు గురయిందో?"

"నువ్వు చూశావా?"

"చూశాను...."

"హుఁ" అంది చంద్రిక కోపంగా.

"చంద్రికా—అసూయకు జాలి జతపర్చి నందిని నర్థం చేసుకో—అప్పుడు నీలో అసూయ మాయమై నందినిపట్ల జాలిమాత్రమే మిగులుతుంది—" అన్నాడు చక్రధారి.

"నీ విషయంలో అదే విశేషమింకా ముందుకు జరిగి ఆ జాలి ప్రేమగా మారి పెళ్ళికి దారితీస్తోంది. కథేమైతే నాకెందుకు? భవిష్యత్తులో మనమిద్దరం భార్యాభర్తలం కావడంలేదు. అంతే కదా!" అంది చంద్రిక.

"కాదు, చంద్రికా! నేను నందినిని మోసగిస్తున్నాను" అన్నాడు చక్రధారి గంభీరంగా.

"ఎలా?"

"నందిని భర్త గోవర్ధన్ అత్యధికారి సోమేశ్వరరావు ముగ్గురి కొడుకుల్లో ఆఖరువాడు. అతడికి చిన్నతనంలో నే తల్లిపోవడంవల్ల గారంగా పెరిగాడు. ఆ గారాబం దురలవాట్లకు దారితీసింది. గోవర్ధన్‌కి తిన్నగా చదువు రాలేదు చెడు సావాసాలు పట్టాడు. తండ్రి దీనికంతో కలవరపడి కొడుకును మార్చాలని ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేశాడు. ఒక్కటీ ఫలించలేదు. చివరికాయన విసిగిపోయి కొడుకునింట్లోంచి పొమ్మన్నాడు. పౌరుషంకొద్దీ ఇల్లొదిలి పెట్టినా త్వరలోనే తానెందుకూ కొరగానివాడినని గ్రహించి తప్పు క్షమించమంటూ యింటికి తిరిగొచ్చాడు గోవర్ధన్.

తండ్రి అతణ్ని వెంటనే నమ్మలేదు. తను చెప్పినట్టు పెళ్ళిచేసుకుని ఆమెతో బుద్ధిగా కాపురం చేస్తాంటే— భార్యద్వారా అతడిక్కావలసిన డబ్బిస్తానని చెప్పాడాయన. గోవర్ధన్ ఈ షరతు కంగీకరించాడు. తండ్రి అతడికి పేదింటి పిల్లయిన నందినితో వివాహం జరిపించి అతణ్ని బాగుచేసే బాధ్యత ఆమెకప్పగించాడు.

"నందినికి సవతితల్లి. ఇంట్లో బాధలు పడలేకపోతోంది. ఐశ్వర్యవంతుడి కోడలు కావడం తన అదృష్టంగా ఆమె భావించింది. మామగారి అభీష్టం మేరకామె భర్తకు మంచి బుద్ధులు నేర్పాలనుకుంది. కానీ గోవర్ధన్ ఈ విషయంలో చాలా తెలివిగా వ్యవహరించి ఇట్టే నందిని నాడి పట్టేశాడు. ఆమెద్వారా తండ్రివద్ద నుంచి డబ్బు వసూలు చేసుకుంటున్నాడు. ఆమె అసహా

యాతన కనిపెట్టి క్రూరంగా హింసించసాగాడు. ఆ విధంగా తండ్రిమీద కోపాన్నతడు భార్యమీద తీర్చుకుంటున్నాడు.

"నందిని భర్తను విడిచి వెడితే సవతితల్లి పాలబడాలి. నందిని భర్తను మార్చలేకుంటే గోవర్ధన్ తండ్రికూడా ఆమె నాదరించడు. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో గోవర్ధన్ తనే స్వయంగా నందినికీ, నాకూ పరిచయమయ్యే పరిస్థితులు కల్పించి తనేమీ ఎరుగనట్లు నటించసాగాడు—"

చక్రధారి ఊపిరి పీల్చుకుందుకన్నట్లు కాసేపాగాడు.

"చాలా విచిత్రంగా వుంది కథ! ఇందులో గోవర్ధన్ ఆశించే ప్రయోజనమేమిటి?" అంది చంద్రిక.

"నీ ఊహ కందని పథకమిది. గోవర్ధన్ బాధలు భరించలేని నందినికి నేను ఎడారిలో ఒయాసిస్‌లా కనబడ్డాను. ఆమెను వెర్రికాళ్ళపెట్టాను నేను. అతణ్ని చంపడానికామె సిద్ధపడింది. హత్యానేరం ఆమెపైకి రాకుండా కాపాడతానని మాటిచ్చాను నేను. ఆమె నమ్మింది..." అన్నాడు చక్రధారి.

"ఇప్పుడేమవుతుంది?"

"విషమని చెప్పి నేనో మందిచ్చానామెకు. దాన్నామె భర్తపై ప్రయోగిస్తుంది. అది తిన్న వెంటనే ఆమె భర్తలో చలనం వుండదు. శరీరం నీలం రంగులోకి మారుతుంది. అయితే అతడు నిజంగా చనిపోడు. ఆ పరిస్థితి రెండుగంటలసేపుంటుంది. తర్వాత అతడు మామూలు మనిషవుతాడు. ఆమె తను హత్యచేశాననుకుంటుంది. నేనామెను రక్షించానన్న భ్రమలో వుంచుతాను...."

"ఇందువల్ల లాభమేమిటి?"

"భర్త బ్రతికే వున్నాడని ఆమెకు తెలియదు. బ్లాక్

మెయిలరోకడామె నీ విషయమై వేధిస్తూంటాడు. రహస్యం దాచడానికి మామగారినామె డబ్బడుగుతుంది. మామగారామెకు కొంతకాలం మాత్రం డబ్బిస్తాడు. తర్వాత అనుమానించడం మొదలుపెడతాడు. డబ్బిచ్చినంతకాలం—నేను, గోవర్ధన్ వాటాలేసుకుని అనుభవిస్తాం. తర్వాత ఆమెనింట్లోంచి గెంటేస్తాడు. భర్త పోయాడనుకుని నాతో గడపడానికి సిద్ధపడ్డ నందిని ఒక రోజున రెడ్ హాండెడ్ గా ఆయనకు పట్టుబడే ఏర్పాటు గోవర్ధన్ చేస్తాడు. అప్పుడామెకిక ఏ ఆధారమూ ఉండదు. నేనామెను మంచిమాటలతో వంచించి-సైట్ స్టార్ హోటల్ కమ్మేస్తాను. రెండు లక్షలువస్తాయి...."

"నీ ప్లాను భయంకరంగా ఉంది—" అంది చంద్రిక భయంగా.

"నేను భయంకరమైన వ్యక్తిని. కానీ నీకెందుకు భయం? ప్రస్తుతానికి నీవు నా ప్రియురాలివి. భవిష్యత్తులో నా భార్యవు...." అన్నాడు చక్రధారి.

"ఇలాంటి మాటలే నువ్వు నందినికి కూడా చెబుతూండవచ్చు—" అంది చంద్రిక.

"నువ్వు నన్ననుమానిస్తున్నావా?"

"ఊఁ."

చక్రధారి ఏదో అనబోయాడు. అంతలో నే మంచం పక్క ఫోన్ మ్రోగింది. అతడు చేయిచాచి ఫోనందుకుని "హలో!" అన్నాడు.

"నేను సార్.....చంచలావుని.... ...." అందవతలి గొంతు.

"వ్వాట్ చంచల్....ఏమిటి విశేషం?"

"కొంప మునిగింది సార్...."

"ఏమయింది?"

"గోవర్ధన్ చచ్చిపోయాడు...."

చక్రధారి నవ్వి—"అంటే నందిని అతడికి విషం పెట్టిందన్నమాట...." అన్నాడు.

"అవును సార్ ...."

"రెండు గంటలయిందా అతడు పోయి..."

"నేను సరైన సమయానికే ఆమె ఇంటికి వెళ్ళి శవాన్ని ముందుగా సిద్ధంచేసి వున్న పెట్టెలోకి మార్చి మా యింటికి తీసుకొచ్చాను సార్ .... అతడు విషం తిని ఇప్పటికి మూడుగంటలు కావచ్చు...."

"గోవర్ధన్ మామూలు మనిషయ్యాడా లేదా?"

"అతడు నిజంగా చనిపోయాడు సార్ ...."

"వటవ్ ...."

"అతడు నిజంగా చనిపోయాడు సార్ ...."

చక్రధారి ఏదో అనబోయి—"మన డాక్టరున్నాడా అక్కడ...." అన్నాడు.

"గంగాధరం గారేనా? అతడి చావు గురించి ఆయనే ధృవపరిచారు సార్ "

"చావుకారణమేమిటి?" అన్నాడు చక్రధారి.

"విషప్రయోగంట ...."

"అంటే ఆయనిచ్చింది నిజం విషమా?"

"కాదంటున్నారు సార్ ...."

"మరి విష మెక్కడిది?"

"మాకు తెలియకే కదాసార్ .... నేను మీకు ఫోన్ చేశాను."

"సరే— నేను వస్తున్నాను...." అంటూ చక్రధారి ఫోన్ పెట్టేశాడు.

ఆ సంభాషణంతా తనూ విన్న చంద్రిక—"నందిని నువ్వనుకున్న కంటే చాలా తెలివైనది. ఇప్పుడామె వలలో నువ్వు చిక్కుకున్నావు...." అంది.

చక్రధారి కోపంగా—"హుం" అన్నాడు.

3

చక్రధారి చంచలావింటికి వెళ్ళగానే చంద్రిక నందిని యింటికి వెళ్ళింది.

"నువ్వెవరో నాకు తెలియదు—...." అంది నందిని ఆశ్చర్యంగా.

"భవిష్యత్తులో చక్రధారి భార్యను. నా పేరు చంద్రిక. నేనెవరో నీకు తెలియకపోయినా నువ్వెవరో నాకు తెలుసు" అంది చంద్రిక.

"నేనెవరో నీకెలా తెలుసు?" అంది నందిని.

చంద్రిక నందిని గురించి చక్రధారిద్వారా తను విన్న కథంతా చెప్పిందామెకు.

"చాలా చిత్రంగా వుంది. చక్రధారి మావారికి స్నేహితుడా?" అంది నందిని.

"అవును. సాటి ఆడదానిగా నీకు సాయపడాలని వచ్చాను. నీకు అడుగడుగునా కష్టాలే! సవతితల్లి బారి నుంచి తప్పించుకుంటే బాధించే మొగుడు. అక్కణ్ణించి తప్పించుకుంటే మోసగించే ప్రియుడు. ఈ సమయంలో నిన్ను హెచ్చరించడం మంచిదనిపించింది...."

"అయితే నా భర్త నిజంగా చావలేదంటావా?"

"లేదు. అతడిప్పుడు చంచలావింట్లో పార్టీ చేసుకుంటూంటాడు."

చంద్రిక తావాలనే నందినికబద్ధం చెప్పింది.

ఆమెకు నందినికి సాయపడాలన్న ఉద్దేశ్యం లేదు.

గోవర్ధన్ నిజంగా చనిపోయుంటే ఆ హత్యానేరం నందినిపైకే వెళ్ళాలి. చక్రధారి తప్పించుకోవాలి.

"నీ సహాయానికి చాలా చాలా థాంక్స్...." అంది నందిని.

"కాసేపట్లో చక్రధారి ఇటు రావచ్చు. నేను సెలవు తీసుకుంటాను. అతడికి నేను చెప్పినట్టేమీ చెప్పకు_" అంది చంద్రిక.

ఆమె వెళ్ళిపోయాక నందిని ఆలోచనలో పడింది.

తాననుకున్నదొకటి—జరిగినదొకటి!

చక్రధారి మంచివాడనీ తన్ను నిజంగా ప్రేమిస్తున్నాడనీ అనుకుంది.

అతడు తన్ను మోసగించి నైట్ స్టార్ హోటల్లో చేర్చాలనుకున్నాడు. అతడి ఆశయం నెరవేరకూడదు'

ముందుగా గోవర్ధన్ చేస్తున్న కుట్ర గురించి మామగారికి చెప్పుకోవాలి. భర్తలో మార్పు తీసుకునిరావడం కోసం ఆమె అతడు పెట్టే క్రూర హింసల గురించి మామగారికి చెప్పలేదు.

ఇప్పుడిక జాప్యం చేయకూడదు.

ఆమె క్షణాలమీద చీర మార్చుకుని మామగారింటికి బయల్దేరింది.

4

విశాలమైన గది.

గదిలో నేలపై ఖరీదైన కాశ్మీర్ కంబళి పరచి వుంది.

గది మధ్యగా నేలమీద పట్టుపరుపు. పట్టుపరుపు మీద కూర్చున్నాడు సోమేశ్వరరావు. అతడి చేతిలో అందమైన గ్లాసుంది. అతడి ఒంటిమీద అండర్ వేర్

మినహాయించి మరే గుర్తులూ లేవు.

పట్టుపరుపులమీద అతడి చుట్టూ నలుగురు యువతులు నిలబడి ఉన్నారు. వారి ఒంటిమీద అండర్ వేర్ కూడా లేదు. వారి నలుగురి చేతుల్లో షాంపేన్ బాటిల్సున్నాయి.

ఆ నగ్న యువతులతడికి మధువును అందిస్తూ కవ్విస్తున్నారు.

అతడు వారితో ఆటలాడుతున్నాడు.

గదిలో స్టీరియో సంగీతం మ్రోగుతోంది.

సోమేశ్వరరావు రసతరంగ ఘట్టంలో ఉన్నాడు. అతడు మధువునందించే యువతులనందరినీ తాకాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడు. వారతడికందీ అందకుండా పోతున్నారు.

చివరికతడో యువతిని చేయిపట్టుకుని బలంగామీదకు లాక్కున్నాడు. ఆమె చేతిలోని షాంపేన్ బాటిలా విసురుకు జారిపోయి కాశ్మీర్ కంబళి పైపడి దొర్లుకుంటూ గోడవారగా వెళ్ళింది.

సోమేశ్వరరావు తన చేతిలోని గాజుసీసాను పక్కన పెట్టి ఆమెను బలంగా హత్తుకున్నాడు.

"షాంపేన్ సీసా తెస్తాను...." అందా యువతి మెల్లిగా.

"నా మధువిక్కడుంది—" అంటూ అతడామె పెదవులను తన పెదవులతో స్పృశించాడు.

సరిగ్గా అప్పుడే పట్టుపరుపుమీద ఫోనొకటి మ్రోగింది.

ఓ యువతి రిసీవరెత్తి—"హలో!" అంది.

"అర్జంట్ కాల్ " అందతనికి గొంతు.

"ఎవరు?" అన్నాడు సోమేశ్వరరావు విసుగ్గా.

"సార్—అర్జంటు కాల్ట...." అందా యువతి.

రెండో చేత్తో రిసీవరందుకున్నాడు సోమేశ్వరరావు. మరో చేయి ఆ యువతినింకా బలంగా హత్తుకునే ఉంది.

"ఎవరు?" అన్నాడు సోమేశ్వరరావు.

"నేను—నందినిని మామయ్యా—" అందవతలి గొంతు.

"నందిని అంటే?"

"మీ కోడల్ని మామయ్యా—"

సోమేశ్వరరావు తనంతవరకూ బలంగా హత్తుకున్న యువతిని చటుక్కున వదిలిపెట్టాడు. అప్రయత్నంగానే లేచికూర్చుని— "అర్జంట్ కాల్ చేసేటంత అవసరమేమొచ్చింది నీకు?" అన్నాడు.

"ఫోన్ లో చెప్పనా? ఇంటికొస్తారా?" అంది నందిని.

"మీ అత్తయ్య ఇంట్లోనే ఉందా?" అన్నాడు సోమేశ్వరరావు

"ఉంది. అత్తయ్యే నాకీనంబరు చెప్పింది—"

"అత్తయ్యకు నువ్వు కబురు చెప్పావా?"

"లేదు. ముందుగా మీకే చెప్పాలనుకుంటున్నాను."

అర్జంటు కాలంటే విషయం చాలా ముఖ్యమైనదే అవుతుంది. అందులోనూ అత్తగారు కోడలికీ నంబరిచ్చిందంటే విషయమామెకూ యింతో కొంత తెలిసుండాలి.

"నేను వస్తున్నాను...." అంటూ సోమేశ్వరరావు లేచి నిలబడ్డాడు.

ఓ యువతి అతణ్ణించి రిసీవరందుకుని క్రెడిల్ చేసింది.

మరో యిద్దరు యువతులతనికి బట్టలు తొడిగారు.

"మళ్ళీ వస్తాను...." అంటూ అతడా గదిలోంచి

బైటపడ్డాడు.

అతడి వెనకే ఆ యువతులు తలుపులు మూసుకున్నారు.

సోమేశ్వరరావు అక్కణ్ణించి తిన్నగా ఓ గదిలోకి వెళ్ళాడు.

అదో చిన్న గది. నీటుగా అలంకరింపబడి వుంది.

గది మధ్యన నాలుగు మెత్తలున్న కుర్చీలున్నాయి.

సోమేశ్వరరావలాంటి కుర్చీల్లో ఒకదానిలో కూర్చున్నాడు.

కొద్దిక్షణాల్లో నందిని ఆ గదిలోనికి ప్రవేశించింది.

సోమేశ్వరరావామెవైపు చూశాడు.

నందిని మామగారికి నమస్కారం పెట్టింది.

"అలా కూర్చో—" అన్నాడు సోమేశ్వరరావు.

"నిలబడే మాట్లాడతాను—" అంది నందిని.

"అసలేం జరిగింది?"

"మొత్తమంతా చెప్పేస్తాను మామయ్యా! ఆ తర్వాత మీరు నన్ను చచ్చిపొమ్మంటే చచ్చిపోతాను...." అంది నందిని.

"చెప్పు...." అన్నాడు సోమేశ్వరరావు.

నందిని చెప్పడం ప్రారంభించింది.

ఆమె చెబుతూంటే సోమేశ్వరరావాశ్చర్యంగా విన్నాడు.

నందిని చెప్పడం పూర్తయింది.

"నువ్వు నిజమే చెబుతున్నావు కదూ!" అన్నాడు సోమేశ్వరరావు.

"నేను మీకబద్ధం చెప్పలేదు—" అంది నందిని.

"మావాడు నిన్ను క్రూరంగా హింసించాడంటే

నమ్మలేను. సాక్ష్యాలున్నాయా?" అన్నాడు సోమేశ్వర రావు.

"సాక్ష్యాలున్నాయి. కానీ అవి చూపించాలంటే సిగ్గు విడిచి పెట్టాలి...."

"నేను నీకు మామగార్ని. నా దగ్గర సిగ్గు వదలి పెట్టడం తప్పుకాదు...." అన్నాడు సోమేశ్వరరావు గంభీరంగా.

నందిని సోమేశ్వరరావు కళ్ళలోకే సూటిగా చూసింది. ఓక్షణం తటపటాయించినా—చివరకామె తన శరీరం మీద వివిధ ప్రాంతాల—కాలిన మచ్చల్ని—ఇరవై రెండింటిని చూపించింది.

సోమేశ్వరరావు కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి.

"నందినీ—నువ్వు నా కొడుకు భార్యవు. అంటే నాకు కూతురితో సమానం. కానీ నా ప్రవర్తన అంత మంచిదికాదు. కొన్ని సంవత్సరాలుగా నా భార్య నాకు సంసార సుఖాన్నివ్వలేకపోతోంది. నన్ను విచ్చలవిడిగా ప్రవర్తించమని తనే అనుమతించింది. నేనా అవకాశాన్ని యథేచ్ఛగా వినియోగించుకుంటున్నాను. ఆడదాని శరీరం నాకాటవస్తువు. ఆడది నా విలాసాలకోసం ఆడే బొమ్మ. ఇలాంటి భావాలు కలిగిన నాకే నీ శరీరాన్ని చూస్తుంటే గుండె నీరై కనులనుండి ధారగా ప్రవహిస్తున్నట్టోంది. జరిగిందానికి నువ్వు భయపడకు. నా కన్న కొడుకు నీ కంటే ఎక్కువకాదు. నన్ను నమ్మి నీ బాధలు చెప్పు కున్న నువ్విప్పుడు నా కోడలివి కాదు. కూతురివి. నా కొడుకు జీవితాన్ని బాగుచేయాలనుకుని నీ బ్రతుకు బండలు చేశాను. ఇప్పుడు నా కొడుకు చచ్చినా నాకు బాధ లేదు. నీ బ్రతుకు బండలు కాకుండా చూస్తాను. కానీ...."

అని ఆగాడతడు.

నందిని అనుమానంగా అతడివంక చూసింది.

“చక్రధారికీ నీకూ యేమైనా సంబంధముందా?” సూటిగా అడిగాడు సోమేశ్వర్రావు.

“మీ అబ్బాయి పెట్టే బాధలు భరించలేక చక్రధారితో వెళ్ళిపోవాలని అనుకున్నాను. కానీ ఇంతవరకూ మా ఇద్దరికీ యిలాంటి సంబంధమూ లేదు—” అంది నందిని.

“నీ మాటలు నేను నమ్ముతాను. ఇంతవరకూ జరిగినదంతా మరిచిపో—ఇకముందు జరిగేదంతా నీ మంచి కోసమేనని నేను హామీ యిస్తున్నాను—వెళ్ళు—” అన్నాడు సోమేశ్వరరావు.

నందిని చటుక్కున వంగి ఆయన పాదాలకు నమస్కరించింది.

5

చక్రధారి, చంచల్రావు, డాక్టర్ గంగాధరం—ఒక పక్కగా కూర్చుని ఉన్నారు.

వారికెదురుగా ఉంది గోవర్ధన్ శవం!

శవానికావలిపక్క కూర్చున్నాడు సోమేశ్వర్రావు.

అతడి కళ్ళలో తడిలేదు. చూపుల్లో బాధలేదు.

ఊహించని అతడి రాకకు మాత్రం తబ్బిబ్బవుతున్నారు చక్రధారి బృందం.

“ఇది హత్య ...” అన్నాడు సోమేశ్వరరావు.

“నిజమే—కానీ ఈ హత్య చేసింది మేము కాదు” అన్నాడు చక్రధారి.

“ఎవరు చేశారు?”

“అవకాశం నందినికే వుంది..” అన్నాడు చక్రధారి.

"నందిని హత్య చేయాలనుకోలేదు. ఆమెను నువ్వే ప్రోత్సహించావు...."

"నేనూ హత్య చేయాలనుకోలేదు. అందుకు మీ అబ్బాయే నన్ను ప్రోత్సహించాడు...." అన్నాడు చక్రధారి.

"మీ అబ్బాయికూడా చావాలనుకోలేదు. అందుకే కదా నేను మీకు ఆ మందు సృష్టించాను. అలాంటి మందు నింతవరకూ యెవరూ కనిపెట్టలేదు. గూఢచారులకూ, నేరస్థులకూ యెంతో ప్రయోజనకారికాగల ఈ మందుకు నేను — 'జీ 87' అని పేరు పెడదామనుకుంటున్నాను. జీ స్టాండ్స్‌ఫర్ గంగాధరం...." అన్నాడు డాక్టర్ గంగాధరం.

"విషం మీరిస్తేనే కదా — నందినికి దొరికింది...." అన్నాడు పరమేశ్వరరావు.

"కాదమ్మా. కానీ ఆమెకు మా పథకం గురించి ముందుగానే తెలిసిపోయింది. ఈ అవకాశాన్ని తీసుకుని గోవర్ధన్‌ని హత్య చేయాలనుకుంది. ఎక్కణ్ణించో నిజం విషాన్ని సంపాదించి అతడికిచ్చింది."

"మీరిచ్చింది నిజం విషంకాదని ఆమెకు ముందుగానే తెలుసంటారా?" గంభీరంగా అడిగాడు పరమేశ్వరరావు.

"నేనే ఆమెకు ముందుజాగ్రత్త కోసం చెప్పాను. ఈ విషము నూటికి తొంభైతొమ్మిదిపాళ్ళు పనిచేస్తుంది. ఆపైన అదృష్టముండాలని.... అందుకని ఆమె రిస్కు తీసుకోకుండా నూటికి నూరుపాళ్ళు పనిచేసే విషమైనా సంపాదించి వుండాలి. లేదా ముందుగానే మా పథకమంతా తెలుసుకుని ఉండాలి—" అన్నాడు చక్రధారి.

సోమేశ్వరరావు వారందరివంకా తీక్షణంగా చూసి— "నేను చాలా పవర్ ఫుల్ మనిషిని. నాకు మీ మీద అనుమానం కలిగితే మీ అంతు చూస్తాను. నా కన్నకొడుకు మీద నాకు సదభిప్రాయం లేదు. నా కోడలంటే జాలి, సదభిప్రాయం కూడా ఉన్నాయి. తనకు తానై ఆమె విషం మార్చి చంపిందంటే నేను నమ్మలేను. నన్ను మీరు నమ్మించగలిగితే నా కోడలి సంగతి నేను చూసుకుంటాను. నమ్మించలేకుంటే మిమ్మల్ని ఉరికంబం ఎక్కిస్తాను. అంతవరకూ మా అబ్బాయి శవాన్ని కూడా మీరు కాపాడాలి—" అన్నాడు.

"అంతవరకూ అంటే?" అన్నాడు చక్రధారి.

"నా కోడలిచ్చిన విషం ఆమెకు మీరిచ్చింది కాదనడానికి ఋజువు కావాలి— నా అనుమానం మీ జీ-87 మీద ఇంకా పరిశోధన జరగాల్సుందని—...." అన్నాడు సోమేశ్వరరావు.

"నా జీ-87 ని ముందు ఎలుకలమీదా, తర్వాత కుందేళ్ళమీదా అటుపైన ఇద్దరు బిచ్చగాళ్ళమీదా ఆ తర్వాత చక్రధారిమీదా కూడా ప్రయోగించాను—" అన్నాడు డాక్టర్ గంగాధరం.

"అయినా అది నా కొడుక్కి వికటించి వుండొచ్చు" అన్నాడు సోమేశ్వరరావు.

"గోవర్ధన్ని నేను పరీక్షించాను. అతడిపై యెలాంటి విషం ప్రయోగించబడిందో నా కర్థంకాలేదు. విషప్రయోగాల విషయంలో నేను స్పెషలిస్టుని. ఈ విషం గురించి నేను పరీక్ష చేయాల్సి వుంది—...." అన్నాడు గంగాధరం.

"మీ జీ-87 శాంపిల్ నాకివ్వండి. నేను నాకు తెలి

సిన నిపుణుల ద్వారా దాన్ని పరీక్షింపజేస్తాను—" అన్నాడు సోమేశ్వరరావు.

చక్రధారి సోమేశ్వరరావు వంకే ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నాడు.

ఈ పెద్దమనిషి కడుపులో యెలాంటి ఊహలున్నాయి?

కన్నకొడుకు చనిపోతే చలించకుండా యింత నిర్లిప్తంగా యెలా వుండగలుగుతున్నాడీ వ్యక్తి?

ఇతడివల్ల తమ కెలాంటి ప్రమాదం సంభవించవచ్చు?

చక్రధారి ఆలోచన తెలాగున్నప్పటికీ—సోమేశ్వరరావు డాక్టర్ గంగాధరంవద్ద జీ-87 శాంపిల్ తీసుకున్నాడు. శవాన్ని ఒకరోజుపాటు జాగ్రత్తగా భద్రం చేయమన్నాడు.

6

సీతమ్మ, రాజమ్మ ఏకకంఠంతో-"నోట్సు రాయడం అయిపోయింది—" అన్నారు.

"నువ్వు చదువు సీతమ్మా!" అన్నాడు డిటెక్టివ్ వెంకన్న.

సీతమ్మ గొంతు సవరించుకుని—"నందినిని భర్త గోవర్ధన్ క్రూరంగా హింసించి బాధిస్తున్నాడు. ఆమెకు చక్రధారి సాయపడతాడని చెప్పి ఒక విషం ఇచ్చాడు. చక్రధారి గోవర్ధన్ ఏజెంటు. తాత్కాలికంగా విష ప్రయోగ లక్షణాలు చూపించే జీ-87 అనే మందును డాక్టర్ గంగాధరం కనిపెట్టాడు. ఆ మందునే చక్రధారి నందినికిచ్చాడు. నందిని ఆ మందునే భర్తపై ప్రయోగించింది. గోవర్ధన్ తాత్కాలికంగాకాక శాశ్వతంగా

మరణించాడు. ఈలోగా చక్రధారి ద్వారా గోవర్ధన్ పథకం గురించి తెలుసుకున్న చక్రధారి ప్రియురాలు చంద్రిక నందినికి అసలు కథ చెప్పేసింది.నందిని విషయం తన మామగారికి చెప్పింది. ఆయన మనవద్దకు వచ్చాడు" అంది.

"ఇందులో కొన్ని పాయింట్లు మిస్సయ్యాయి—" అంది రాజమ్మ.

"ముఖ్యమయిన విశేషాలే చదివాను. అన్నీ చదవ మంటే చదవగలను—" అంది సీతమ్మ.

"గుడ్ ....బాగా చదివావు ..." అని మెచ్చుకుని.... "సోమేశ్వరరావుగారూ — నేనేం చేయాలో మీరు చెప్పండి...." అన్నాడు వెంకన్న.

"నా కోడలు నా కొడుక్కిచ్చిన విషం శాంపిలూ, డాక్టర్ గంగాధరమిచ్చిన జి-87 శాంపిలూ ఒకటేనా అన్నది మీరు తేల్చాలి. ఆపైన యిందులో నా కోడలి పాత్ర ఏమిటీ అన్నది కూడా మీరు తేల్చాలి. ఇందు కెంతో వ్యవధి లేదు. ఒక్కరోజులో మీరన్నీ తెలుసు కోవాలి—" అన్నాడు సోమేశ్వరరావు.

"ఎందుకొచ్చిన గొడవ? మీ అబ్బాయిని చంపిన హంతకులని ఆ చక్రధారి బృందాన్ని పోలీసుల కప్పగిస్తే సరిపోతుందిగా—" అన్నాడు డిటెక్టివ్ వెంకన్న.

"వెంకన్నగారూ! నే నాడవాళ్ళను రెండు తరగతు లుగా విభజిస్తాను. ఒకరు విలాస జీవితాన్ని కోరేవారు. వేరొకరు పవిత్రులుగా ఆరాధించబడాలనుకునేవారు. మొదటి తరగతివారిని నేను నా సుఖాలకు వినియోగించు కొంటాను. రెండోతరగతివారిని ఆరాధిస్తాను. నా భార్య నా కూతురు రెండోతరగతికి చెందినవారు. నా కోడలు

కూడా ఆ తరగతి మనిషేనని నా అనుమానం. ఆమె సహచర్యంలో నా అబ్బాయి బాగుపడతాడనుకున్నాను. కానీ వాడామెను క్రూరంగా హింసించాడు. పరోక్షంగా ఆ హింసకు బాధ్యుడ్ని నేను. ఆ తప్పు నేను సవరించుకోవాలి.

ఆమె కావాలని గోవర్ధన్‌ని చంపితే అదామె తప్పు కాదు. అయితే ఆమె క్రూరహింసలు భరించలేక భర్తను చంపాలనుకుందా? లేక విలాస జీవితాన్ని కోరి చక్రధారితో చేతులు కలిపిందా? ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం యెంతైనా అవసరం. విలాస జీవితాన్ని కోరే పక్షంలో నందిని బాధ్యత నాకేమీ లేదు. ఆమె పవిత్రురాలే అయితే—ఆమె భవిష్యత్తును సంరక్షించడం నా బాధ్యతగా భావిస్తాను...."

"విషపరీక్షకూ—దీనికీ సంబంధ మేమిటి?"

"ఉంది వెంకన్నగారూ—ఉంది! తానిచ్చిన జీ-87 తాత్కాలికమని చక్రధారి అంటున్నాడు. అలాంటప్పుడు గోవర్ధన్ ప్రాణాలెలా పోయాయి? నందినికి వేరే ఇంకా పరిచయాలున్నాయా? విషం సరైందికాదని ఆమెకు ముందే తెలియజెప్పి—శాశ్వతంగా ప్రాణాలుతీసే విషాన్నామె కందించిన వారెవ్వరై ఉంటారు?" అన్నాడు సోమేశ్వరరావు.

"ఈ ప్రశ్నలకు మీ కోడలే జవాబు చెప్పగలదు. అడిగిచూడలేదా మీరు?"

"అడిగాను. ఆమె చెప్పిన జవాబు విచిత్రంగా ఉంది—...." అన్నాడు సోమేశ్వరరావు.

"విచిత్రమంటే?"

"చక్రధారిచ్చిన విషాన్నామె పూజా మందిరంలో

ఉంచిందట. తనకు న్యాయం జరిపించమని భగవంతుణ్ని ప్రార్థించుకుందిట. తను చేసేది తప్పు కాకుంటే ఆ విషం భర్త ప్రాణాలు తీయాలని ఆమె భగవంతుణ్ని కోరుకుంది. భర్త చనిపోతే అది దేవుడి మహిమే అయుండాలని ఆమె అంటుంది. భర్త నిజంగా చనిపోయాడని నా ద్వారా విన్నప్పుడామె కళ్ళలో నీళ్ళుకూడా తిరగలేదు. గోవర్ధన్ వంటి భర్త జీవించి ఉండడం కంటె పంతొమ్మిదవ శతాబ్దపునాటి వైధవ్య సంప్రదాయమే తనకు మెరుగని ఆమె అంది...."

వెంకన్న నిట్టూర్చి—"ఒక్క క్షణం మీరు కూర్చుని నా అసిస్టెంట్సుతో మాట్లాడండి—నా వద్ద అత్యంతాధునిక పరికరాలున్నాయి. వాటితో ఏ విషాన్నయినా ఇట్టే అయిడెంటిఫై చేయొచ్చు—...."

సోమేశ్వరరావు తలాడించాడు.

వెంకన్న లోపలకు వెళ్ళగానే సోమేశ్వరరావు సీతమ్మ, రాజమ్మలచేత తను చెప్పిన వివరాలు నోట్సు చదివించుకుని విన్నాడు. ఒక చిన్న విశేషం కూడా పోకుండా మొత్తం వివరాల వొకేవిధంగా రికార్డు చేసిన వారిద్దర్నీ ఆయన అభినందించాడు.

సరిగ్గా నలభై నిముషాలపాటు డిటెక్టివ్ వెంకన్న లోపల ప్రయోగశాలలో తన పరిశోధనలు ముగించుకుని వచ్చాడు.

సోమేశ్వరరావు వెంకన్న వంక ఆత్రుతగా చూశాడు.

"రెండు విషాలూ వేరు. రెండూ కొత్తవి...." అన్నాడు వెంకన్న.

"అంటే?"

"ఇంతవరకూ నాకు తెలిసిన ఏ విషంతోటీ, మరు పదార్ధంతోటీ ఇవి సరిపోలడంలేదు. అంటే రెండూ కూడా కొత్త పదార్థాలే! కానీ రెండూ ఒకటి కాదు——...."

"చాలా చిత్రంగా ఉందే! యెవరికీ తెలియని కొత్త విషాన్ని డాక్టర్ గంగాధరం కనిపెట్టి నా కోడలి కిచ్చాడు. కానీ యెవరికీ తెలియని మరో కొత్త విషాన్ని నా కోడలెలా సంపాదించిందంటారు?" అన్నాడు సోమేశ్వరరావు.

"ఇలాంటి విషం మామూలుగా మార్కెట్లో దొరికే ప్రసక్తే లేనేలేదు. చక్రధారి బృందం మినహాయించి మరొకరి ద్వారా నందినికీ విషమందిందనుకునే ఆస్కారం లేదు. మరొకరెవరైనా నందినికి సాయపడా లనుకుంటే——ఏదో మామూలు విషం తెచ్చిస్తారు తప్ప—— ఇలాంటి అరుదైన విషం తేలేరు——...." అన్నాడు వెంకన్న.

"అయితే ఏమంటారు?"

"చక్రధారి అబద్ధం చెబుతున్నాడని నా అనుమానం. అతడు గోవర్ధన్ని అంతం చేయాలనే నిశ్చయించు కున్నాడు. జీ-87 ఉన్నమాట నిజమో కాదో తెలియదు. కానీ వాళ్ళు నందిని కిచ్చింది నిజం విషం——"

"వెంకన్నగారూ——డాక్టర్ గంగాధరం చక్రధారిని మోసం చేసే అవకాశముందని మీ కనిపిస్తోందా?" అన్నాడు సోమేశ్వరరావున్నట్లుండి.

"మధ్య గంగాధరం ప్రసక్తి యెందుకు?" అన్నాడు వెంకన్న.

"గంగాధరం జీ-87 యేదో ప్రయోజనంతో కనిపెట్టి

ఉండొచ్చు. దాని ప్రభావాన్ని పరీక్షించడానికి చక్రధారిని సాయమడిగితే అతడు మా అబ్బాయిని సూచించి వుండవచ్చు. జీ-87 ప్రయోగం వికటించి ఉండవచ్చు ..."

"సోమేశ్వరరావుగారూ—మీ బుర్ర సుపర్బ్.... మీ వంటి వారికింద కొంత కాలం అసిస్టెంటుగా పని చేస్తే—నా వృత్తిలో నేను మరింత రాణించగలనేమో...."

"వెంకన్నగారూ—మీరు నన్ను వేళాకోళం చేస్తున్నారు...."

"వేళాకోళం కాదు.... ఉన్నమాటే అన్నాను.... బహుశా మీరు చెప్పినట్లే జరిగుండొచ్చునేమో!"

కాసేపెవ్వరూ మాట్లాడలేదు. తర్వాత వెంకన్న లేచి నిలబడి—"నేనొకసారి అర్జెంటుగా చక్రధారి బృందాన్ని కలుసుకుని వస్తాను—" అన్నాడు.

7

గదిలో చక్రధారి, గంగాధరం, చంచల్రావు వున్నారు. వారి కెదురుగా డిటెక్టివ్ వెంకన్న ఉన్నాడు.

"వెంకన్నగారూ! నిజం చెబుతున్నాను. జరిగింది యాక్సిడెంటే తప్ప—హత్య కాదు హత్యేంటూ జరిగితే ఆ బాధ్యత నందినిది—మాది కాదు—...." అన్నాడు చక్రధారి దీనంగా.

"నేను మీ మాటలు నమ్మాలంటే ఒకటే పద్ధతి ఉంది...." అన్నాడు వెంకన్న గంభీరంగా.

"చెప్పండి—" అన్నాడు చక్రధారి.

"నేను జీ-87 ప్రభావాన్ని పరీక్షించాలి...."

"తప్పకుండా పరీక్షించవచ్చు-" అన్నాడు డాక్టర్ గంగాధరం.

"అది మీ మీదే ప్రయోగిస్తాను...."

"అందుకు నేను సిద్ధం..." అన్నాడు డాక్టర్ గంగాధరం.

"మీరొక్కరే కాదు...."

""ఇంకెవరు?" అన్నాడు గంగాధరం.

"చక్రధారి...చంచలరావు...."

"మేమూ సిద్ధమే—" అన్నారు వాళ్ళిద్దరూ.

"ముగ్గురూ ఒకేసారి...." అన్నాడు వెంకన్న.

చక్రధారి ఆశ్చర్యంగా—"ఒకరి తర్వాత ఒకరు పరీక్షిస్తే పనికిరాదా?" అన్నాడు.

"పనికిరాదు. జీ-37 ప్రభావం పరీక్షించబడుతున్నప్పుడు మీ ముగ్గురిలో యే ఒక్కరూ మెలకువగా ఉండకూడదు ..."

చక్రధారి అందుకో పట్టాన అంగీకరించలేదు. డాక్టర్ గంగాధరం కలగజేసుకుని అందర్నీ అందుకు ఒప్పించాడు.

"ఈ వెంకన్న నెలా నమ్మటం? అతడు మనల నేదయినా చేస్తే?" అన్నాడు చక్రధారి—ఒప్పుకున్నాక కూడా.

"డిటెక్టివ్ వెంకన్నగారి గురించి నాకు బాగా తెలుసు. వారు నీతికీ, నిజాయితీకి పేరుబడ్డవారు. నేరస్థుడిని శిక్షించాలన్నది వారి అభిమతం కాదు. నేరాన్ని రూపుమాపడానికే వారు కంకణం కట్టుకున్నారు. వారిని మనం నమ్మవచ్చు—...." అన్నాడు గంగాధరం.

"నేరస్థులకు సహకరించే జి-87 వంటి విషాన్ని కని
పెట్టినందుకు మీకు. ఆ విషంవల్ల ప్రయోజనం పొందా
లనుకున్నందుకు చక్రధారికి, మీ పథకంలో ఒక భాగ
మైన చంచల్రావుకు—జీ-87 ప్రభావాన్ని నా ముందు
ప్రదర్శించడం బాధ్యత...." అన్నాడు డిటెక్టివ్
వెంకన్న.

అప్పుడు డాక్టర్ గంగాధరం తన కోటు జేబు
లోంచీ ఒక సీసా తీసి డిటెక్టివ్ వెంకన్న కందించి—
"ఇందులో పది గ్రాముల జీ-87 ఉంది. నేను చెప్పిన
ప్రభావం కనపడాలంటే—మనిషికొక గ్రాము చాలు.
మంచినీళ్ళలో మీరే స్వయంగా కలిపి అందించండి—"
అన్నాడు.

వెంకన్న సీసా అందుకున్నాడు.

ముదురు నీలంరంగులో ఉందా సీసా!

వెంకన్న సీసాతో పక్కగదిలోనికి వెళ్ళాడు.

గదిలో పొడవాటి పెట్టె ...

ఆ పెట్టెలో శవం వుందని వెంకన్నకు ముందే తెలుసు.

ఇవతలపక్కగా వాష్ బేసిన్ వుంది.

పక్కనే బోర్లా పెట్టిన గాజు గ్లాసులు నాలు
గున్నాయి.

వెంకన్న ఓ గ్లాసు తీసి—వాష్ బేసిన్ లో కుళాయి
విప్పి తొలిచి నిండా నీళ్ళుపట్టి తాగాడు.

నీళ్ళు రుచిగా వున్నాయి.

తర్వాత వెంకన్న మిగతా గ్లాసులూ తీసి కుళాయి
కింద కొలిచి—కొద్ది కొద్దిగా నీరు పట్టాడు. తనవద్ద నున్న
సీసాలోని మందును ఉజ్జాయింపుగా ఒకో గ్రాము నా
గ్లాసుల్లో వేసి బాగా కలిపాడు. మందు నీళ్ళలో కరిగేక

ప్రతి గ్లాసునూ—మూడు వంతులు నీటిలో నింపి—చక్రధారి బృందమున్న చోటికి వెళ్ళాడు.

వా రతడిచ్చిన గ్లాసుల నందుకుని నీళ్ళు గట గటా తాగేశారు.

కాసేపటికి ముగ్గురూ వెనక్కి వాలిపోయారు.

వారి శరీరం రంగు నీలంగా మారింది. శరీరంలో చలన మాగింది.

నాడి అందడంలేదు. గుండె కొట్టుకోవడంలేదు.

వెంకన్న గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటుంది.

తన చేతులతో తనే వారిని హత్య చేశాడా?

వాళ్ళు ముగ్గురు కూడా ఎంతో ధైర్యంగా, ఆత్మ విశ్వాసంతో తానిచ్చిన మందు పుచ్చుకున్నారు.

వారికిది అలవాటై ఉండాలి.

కొన్ని ప్రయోగాల అనంతరం వా రిది ఎందరికో ప్రదర్శించే వుండాలి. లేకుంటే అంతటి ఆత్మవిశ్వా సముండదు.

వారు నిజంగా చనిపోలేదా? వైద్యశాస్త్రం ఈ పరి ణామానికేం పేరు పెడుతుంది? మృత జాగ్రదవస్థలో మనిషి భావా లెలాగుంటాయి?

వెంకన్న ఆలోచిస్తూ అసహనంగా పచార్లు చేస్తు న్నాడు,

మందు పుచ్చుకున్న రెండు గంటలకు చక్రధారి బృందం శరీరాలు యథాప్రకారం అయ్యాయి. రంగు మార్పుతోపాటు శరీరంలో చలనం వచ్చింది.

కొద్ది క్షణాల్లోనే వాళ్ళు లేచి కూర్చున్నారు.

"హేట్సాఫ్ టూ యూ—" అన్నాడు వెంకన్న

గంగాధరం బృందాన్నభినందిస్తూ.

"థాంక్స్—" అన్నాడు గంగాధరం.

"ఏ ఉద్దేశ్యంతో మీరీ మందును కనిపెట్టారు?" అన్నాడు వెంకన్న.

"నేను దీన్ని సదుద్దేశ్యంతోనే కనిపెట్టాను. కానీ గోవర్ధన్ మరణంతో నేను కాస్త డీమోరలైజ్ అయ్యాను...." అన్నాడు గంగాధరం.

"ఏమిటి మీ సదుద్దేశ్యం?"

"ఈ విధంగా ఒక్కసారి చచ్చిబ్రతికితే—మనిషి శరీరంలో ఏళ్ళ తరబడి నిద్రలేమి వున్నా—ఆ ప్రభావం పోతుంది. రక్తపుపోటు పోతుంది. పాత జబ్బులన్నీ తొలగిపోయి మనిషికి కొత్త జీవితం ప్రారంభించే అవకాశముంది...."

"వెరీగుడ్....మరి మీ మందు గోవర్ధన్నెలా చంపిందంటారు?" అన్నాడు వెంకన్న.

"అదే తెలియడంలేదు. నందిని యేం చేసిందో మరి!...."

"అది తెలుసుకోవాలని మీకుంటే మీరూ నాతో రావాలి...."

"ఎక్కడికి?"

"నందిని ఇంటికి!"

"ఎందుకు?"

"మీ మందు నామె యేం చేసిందో తెలుసుకోవాలిగా—...."

8

"దేవుడున్నాడు...." అంది నందిని.

"ఉంటే మన దేశంలో ఎందరో అన్నార్తులెందు

ఉంటారు?” అన్నాడు వెంకన్న సూటిగా.

“వాళ్ళు పాపాత్ములు—....” అంది నందిని తడుముకోకుండా.

“వాళ్ళు పాపాత్ములు కాదు—అమాయకులు—....” అన్నాడు వెంకన్న.

“అమాయకుల్ని దేవు డెప్పుడూ కాపాడతాడు.” అంది నందిని.

“మన దేశంలో దేవుళ్ళ కన్నో పేర్లు—నీ దేవుడి పేరేమిటి?” అన్నాడు వెంకన్న.

“ఏ దేవుడి పేరు చెప్పను?” అంది నందిని చటుక్కున.

“చక్రధారి నీ కిచ్చిన తాత్కాలిక విషాన్ని శాశ్వత విషంగా మార్చిన దేవుడి పేరు చెప్పు...” అన్నాడు వెంకన్న.

చక్రధారి, చంచలాక్షి, గంగాధరం ఉత్సాహంగా ఆమెవంక చూస్తున్నారు.

“ఆ దేవుడి పేరు నా కెలా తెలుస్తుంది?” అంది నందిని.

“పేరు తెలియకపోతే అడ్రసు చెప్పు....” అన్నాడు వెంకన్న.

“రండి—చూపిస్తాను—” అంది నందిని.

వెంకన్న, చక్రధారి బృందం ఆమె ననుసరించారు.

ఆమె వారిని పూజామందిరములోకి తీసుకెళ్ళింది.

“ఈ మందిరంలో చాలా విగ్రహాలున్నాయి. ఏ దేవుడి విగ్రహం నా కోరిక తీర్చిందో నాకు తెలియదు-” అంది నందిని.

“అంటే?”

"నా చేతికొచ్చిన విషాన్ని చిన్న సీసాలో పోసి ఈ పూజామందిరంలో ఉంచాను. దేవుణ్ని ప్రార్థించు కున్నాను. దేవుడు నా కోరిక తీర్చాడు...."

"అయితే ఈ విషయంలో మనుషు లెవ్వరూ నీకు సాయపడ లేదంటావు?"

"లేదు—...."

"అసాధ్యం—...." అన్నాడు డాక్టర్ గంగాధరం.

"డాక్టర్ గంగాధరం జస్టేమినట్...." అన్నాడు వెంకన్న—"నువ్వు దేవుణ్ని నమ్మావు. దేవుడు నీకు సాయపడ్డాడు. నువ్వు చక్రధారిని కూడా నమ్మావు. అతడు నిన్ను మోసగించాలనుకున్నాడు. నీ భర్త మీదున్నట్లే అతడిపై కూడా నీకు ద్వేషముందిదా"

"అం టే?"

"తన పథకం పారితే చక్రధారి నిర్దాక్షిణ్యంగా నిన్ను నైట్ స్టార్ హోటలుకమ్మేసి వుండేవాడు. వీలుంటే అతడూ చావాలని నీ కుందా?"

"నా కర్థంకాలేదు...."

"నేను నీకు గతంలో చక్రధారిచ్చిన మందును మరి కాస్త ఇస్తాను. ఆ మందును గతంలోలాగే నీవు పూజా మందిరంలో ఉంచు. రెండ్రోజుల అనంతరం అతడిచేత ఆ మందును తాగించు. అతడు జీవించాడా—నీ కతిడి సొత్తువు. అతడు నిన్ను నైట్ స్టార్ హోటల్ కమ్మే స్తాడు. అతడు మరణించాడా—నీవు పవిత్రురాలివి. నీ మామగారికే కాదు—నాకూ ఆరాధ్య దేవతవు—" అన్నాడు వెంకన్న.

అతడు మాట్లాడుతున్న దేమిటో అర్థంకావడానికి

కందరికీ కానేప్పట్టింది.

"నోనో— నేనిందుకు సిద్ధంగాలేదు—" అన్నాడు చక్రధారి.

"ఎందుకని?" అన్నాడు వెంకన్న.

"ఆమె మందును విషంగా మార్చగలదు...."

"మందునామె కాదు—దేవుడు విషంగా మార్చాడు."

"అదంతా కట్టుకథ...."

"అదే మనమిప్పుడు తేల్చేస్తాం....పూజామందిరానికి వంతులవారిగా నేను మీరు కాపలా కాద్దాం....గతంలో లాగే దేవుడికి రెండే రెండ్రోజులు టయిమిద్దాం...."

"నేనిందుకు ఒప్పుకోను...." అన్నాడు చక్రధారి.

"మిస్టర్ చక్రధారి! మీరిందుకొప్పుకోకపోతే— నందినికి టీ-87 కి బదులు శాశ్వత విషాన్ని మీరే యిచ్చారని—ఒప్పుకోవలసి ఉంటుంది...."

డాక్టర్ గంగాధరం చక్రధారికి నచ్చచెప్పాడు.

"ఇది నీ పవిత్రతకు పరీక్ష. భవిష్యత్తుకు సోపానం. కాదనకూడదు—" అంటూ వెంకన్న నందినిని సవాలు చేయడంలో ఆమెకూడా ఒప్పుకుంది.

అప్పుడు నందిని ఓ చిన్న సీసా తెచ్చిచ్చింది.

మూడంగుళాల పొడవున్న సిలిండర్ ఆకారంలోని తెల్లని గాజు సీసా అది. దానికి స్క్రూ సిస్టంతో ఓ ప్లాస్టిక్ మూత వుంది.

వెంకన్న ఆ సీసాను తనే స్వయంగా కడిగాడు. శుభ్రంగా కడిగాడు. తనదగ్గరున్న టీ-87 లో కొంత ఆ సీసాలోకి మార్చి సీసా మూత పెట్టాడు. నందిని చెప్పినచోట అతడే ఆ సీసా ఉంచాడు.

పూజామందిరంలో టీ-87 ఉన్న సీసా..

ఆ సీసా కుదురుగా ప్రముఖ దేవుళ్ళ విగ్రహాలు.

పూజామందిరం ముందు నందిని కూర్చుంది. ఆమె కనులు మూసుకుని భగవంతుణ్ని ప్రార్థిస్తోంది—తన పవిత్రతను ఋజువు చేయమని.

ఆమెకూ పూజామందిరానికీ కాస్త దూరంగా ఉన్నారు వెంకన్న, చక్రధారి బృందం.

వెంకన్న చెంచలరావు ద్వారా సోమేశ్వరరావుకూ, తన అసిస్టెంట్సుకూ కబురు పెట్టి అక్కడికి రప్పించాడు.

సోమేశ్వరరావుకు జరిగిందంతా చెప్పి—"మీ కోడలి పవిత్రతను నిరూపించడానికి మీరు మరో రెండ్రోజులాగక తప్పదు...." అన్నాడు.

"మీరన్నది సబబుగానే ఉంది—" అని సోమేశ్వర రావు అంగీకరించాడు.

"నేనెవర్నీ నమ్మను. నావంతు కాపలా లేనప్పుడు మోసం జరక్కుండా మీరుండాలి—" అని వెంకన్న తన అసిస్టెంట్సుకు చెప్పాడు.

9

రెండురోజులు గడిచాయి.

"చక్రధారి పరీక్షకు సిద్ధపడాలి. మీకు విజయమో, వీరస్వర్గమో!" అన్నాడు వెంకన్న.

"దేవుడున్నాడు—నా పవిత్రతను ఋజువు చేస్తాడు" అంది నందిని.

ఆమె ముఖం నిర్మలంగా వుంది. ఆమె కళ్ళు నిశ్చలంగా వున్నాయి.

చూడగానే ఆమె మహాపతివ్రత అనిపిస్తుంది.

చక్రధారి భయపడుతూ—"నేను నందిని విషయంలో తప్పుగా ప్రవర్తించాను. అందుకు నాకు తగిన శిక్షపడా

ల్సిందే.... కానీ....” అడిగాడు.

“ఊం చెప్పండి—” అన్నాడు వెంకన్న.

“నా తప్పుకు నాకు శిక్షపడుతుంది. నేను చనిపోతా నని భయంగా ఉంది—” అన్నాడు చక్రధారి.

“అయితే?”

“నేను నందిని పవిత్రతనంగీకరిస్తున్నాను. నా ఓట మిని ఒప్పుకుంటున్నాను. ఆమె యిచ్చే మందును స్వీక రించను....”

“తప్పించుకోవడం మీకంత సులభంకాదు. నందినికి మనమందరమూ కాపలాగా వున్నాం. పూజామందిరంలో మందునామె మార్చలేదు. ఈ రోజుల్లో మాయమంత్రాల నెవరూ నమ్మరు—....” అన్నాడు వెంకన్న—“కాబట్టి గోవర్ధన్ చావుకి కారణమైన విషం మీరే ఆమెకిచ్చారని అనుకోవచ్చా?”

“మిస్టర్ చక్రధారి! డోంట్ క్రియేట్ సీన్ .... నంది నిచ్చిన మందు పుచ్చుకో—” అన్నాడు డాక్టర్ గంగాధరం.

“నాకు చెప్పేబదులు నువ్వే పుచ్చుకోవచ్చుగా—” అన్నాడు చక్రధారి.

“నాకభ్యంతరంలేదు. కానీ పురాణ కథల్లా ఇది మైన్సుకాదు — పవిత్రతకు పరీక్ష. నందిని చేతిమందు నీపట్ల నే తప్ప నాపట్ల విషంగా మారకపోవచ్చు....”

“నందిని విషయంలో ఇద్దరూ ఒకేరకం మోసగాళ్ళు. మందెవరు పుచ్చుకున్నా ఫరవాలేదు—....” అన్నాడు వెంకన్న.

“నాకైతే ముగ్గురికీ యివ్వాలనుంది..” అంది నందిని.

“పుచ్చుకుందుకు నేను రెడీ—....జీ—87ని నేను

నమ్మకంటే ఇంకెవరూ నమ్మలేరు....” అన్నాడు గంగాధరం.

నందిని ముందుగా ఒక గ్లాసుడు నీళ్ళలో కొద్దిగా ఆ మందును కలిపింది.

“ముందెవరు తీసుకుంటారు?” అన్నాడు వెంకన్న.

“నేను—” అన్నాడు డాక్టర్ గంగాధరం.

“అయితే తీసుకోండి....”

గంగాధరం ఆ గ్లాసును తీసుకుని—నీళ్ళు త్రాగబోతూండగా—“ఆగండి!” అన్నాడు వెంకన్న.

“ఏం?” అన్నాడు డాక్టర్ గంగాధరం ఆశ్చర్యంగా.

“ఆ సీసాలో యిప్పుడున్నది జీ—ఎయిటీ సెవెనో, ప్రమాదకరమైన మందో తెలుసుకోవడానికింకా సులభమైన పద్ధతి నాకు తెలుసు. అంతవరకూ యెవరూ రిస్కు తీసుకోవడం మంచిది కాదు—” అన్నాడు వెంకన్న.

“ఏమిటది?”

“గతంలో నందిని తన భర్తకిచ్చిన మందును నేను పరికరాలద్వారా పరీక్షించాను. అది జీ—ఎయిటీ సెవెన్ కాదని తేలింది. ఇప్పుడు నేను మళ్ళీ ఆ పరికరాలద్వారా పరీక్షించి ఇది జీ—87 అవునో కాదో తేల్చగలను—”

“అదే అత్యుత్తమమైన పద్ధతి-పరీక్షను నేను మీతో చేస్తాను—” అన్నాడు డాక్టరు గంగాధరం.

10

ఆ గదిలో చక్రధారి బృందం, నందిని, సోమేశ్వరరావు, వెంకన్న బృందం—ఉన్నారు.

“ఇది చాలా ఆశ్చర్యంగా ఉంది. నందిని పూజా మందిరంలో వుంచిన తాత్కాలిక విషం-రెండురోజుల్లో ప్రమాదకరమైన విషంగా మారిపోతోంది. ఇది ఒకసారి

కాదు. రెండు పార్లు జరిగింది. దేవుడనుకోవాలా? నందిని పవిత్రత గొప్పదనుకోవాలా? లేక మన కరంటుకాని సప్లైనిందులో ఉన్నదనుకోవాలా? — అన్నది నేను, డాక్టర్ గంగాధరం యిప్పుడు పరిశోధించి తేల్చబోతున్నాం—" అన్నాడు డిటెక్టివ్ వెంకన్న.

జరిగిన విశేషం అందరికీ ఆశ్చర్యంగా ఉంది.

పూజామందిరంలోనే మందు విషంగా మారుతున్నదని నిశ్చయంగా తేలింది కాబట్టి వెంకన్న, గంగాధరం కూడా ఆ మందిరంపైనే పరిశోధన ప్రారంభించారు.

బాగా పరిశోధించాక వారు తేల్చిన విశేషమిది....

మందిరంలో అటూ యిటూ రెండు దీపాలు నిత్యం వెలుగుతూంటాయి. కరెంటున్నంతసేపు అవి వెలుగుతూనే ఉంటాయి.

ఆ మందిరంలోనే ప్రముఖ దేవుళ్ళ విగ్రహాలు ఆరున్నాయి. ఆ విగ్రహాల కళ్ళు ప్రత్యేకమైన వజ్రాలతో పొదగబడ్డాయి. ఈ దీపాల కాంతి ఆ వజ్రాలపైబడి ప్రతిఫలించి—అన్నివైపులనుంచీ కేంద్రీకరించబడి-జీ-87 మందుపై ప్రసరిస్తోంది. అప్పుడందులో రసాయనిక చర్య జరిగి—జీ—87 ప్రమాదకరమైన విషంగా మారుతోంది.

ఇలా జరుగుతుందని జీ—87 కనిపెట్టిన డాక్టరు గంగాధరానికి కానీ — దేవుణ్ణి నమ్మిన నందినికిగానీ తెలియదు.

"ఈ విగ్రహాలు నీ కెక్కడివి?" అన్నాడు వెంకన్న నందినితో.

"అదా మెకు నేనే యిచ్చాను. రోజూ వాటికి పూజ చేయడంద్వారా నా కొడుకులో మంచి మార్పు వచ్చి ఆమె సుఖపడుతుందని చెప్పాను. కానీ అవామెకిలా

ఉపయోగపడతాయని నేను కలలో కూడా అనుకో లేదు...." అన్నాడు సోమేశ్వరరావు.

జరిగిన విశేషానికి చక్రధారి, చంచల్రావు 'వగైరా లందరూ షాక్ తినేశారు.

"దేవుడున్నాడు. అతడు పవిత్రుల్ని రక్షిస్తాడు. మోసగాళ్ళను శిక్షిస్తాడు"

ఇలాంటి భావాలక్కడి వారందరి ఆలోచనల్లోనూ తిరుగుతున్నాయి.

"సోమేశ్వరరావుగారూ! గోవర్ధన్‌కి మీరు జన్మనిచ్చారు. అందుకే భగవంతుడు మీ చేత అతణ్ని అంతం చేయించాడు. అతడి మరణం యాదృచ్ఛికంగానే జరిగినా దుర్మార్గులందరికీ హెచ్చరికగా ఉంటుంది..." అన్నాడు వెంకన్న.

సోమేశ్వరరావు లేచి నిలబడి—"వెంకన్నగారూ! కాసేపట్లో మీ ఫీజు మీ ఆఫీసుకు పంపిస్తాను. నా కొడుకు గురించి నేను పూర్తిగా మర్చిపోతాను. వాడి శవానికి అంతిమ సంస్కారం జరిపించుకునే అర్హత కూడా లేదు. దాన్ని మీ యిష్టానికే వదిలిపెడుతున్నాను. నా కోడలికి పునర్వివాహం జరిపించి ఆమె భవిష్యత్తును తీర్చిదిద్దుతాను .... భగవంతుడున్నాడనీ-తన పవిత్రతను నిరూపిస్తాడనీ నమ్మిన ఆ అద్భుత వ్యక్తి నా కోడలు కావడం తాత్కాలికమైనా నాఅదృష్టం...." అన్నాడు.

చక్రధారి వెంకన్నవైపు తిరిగి—"గోవర్ధన్‌కి అంతిమ సంస్కారం జరిపించే బాధ్యత నాది. అర్హత ఉందనుకుంటే నేను నందినికి భర్తను కావాలనుకుంటున్నాను-" అన్నాడు.

43

వెంకన్న చటుక్కున లేచి నిలబడి తన అసిస్టెంటు వైపు తిరిగి—"మనమిక్కడ చేయవలసింది చెప్పవలసింది ఏమీ లేదు. అన్నింటికీ దేవుడున్నాడు. ఆ విషయమిప్పుడే ఋజువైంది కదా—రండి, పోదాం—" అన్నాడు.

—: అ యి పో యిం ది :—